

[Ninn-Hansen.]

telsestale, altså den tidligere finansministers, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg)s, tale, at man regner med et stort provenutab ved gennemførelse af kildeskatte. Det står i Folketingstidende sp. 5662 for folketingsåret 1964-65, at man regner med et provenutab ved gennemførelsen af denne lovgivning på 600 mill. kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister direkte: mener den højtærede finansminister, at den statsfinansielle situation tegner sig sådan i dag, at man kan undvære disse 600 mill. kr.?

Det har måske ikke så megen interesse i forbindelse med kildeskatte, der ikke bliver gennemført alligevel, men vi andre har en interesse i at få at vide, om den højtærede minister og regeringen mener, at der står et provenutab for staten på 600 mill. kr. til rådighed for gennemførelsen af en stattereform, for hvis det er tilfældet, hvis den højtærede minister mener det, så er der måske bedre muligheder med nogle af de rigtige skatterelever, som der er fremsat forslag om fra anden side — det ærede medlem hr. Foged har jo ganske ret i, at det, der her er fremsat forslag om, ikke er nogen skatterelever.

Den højtærede finansminister vil måske trøste sig med, at de 600 mill. kr., som staten ville tabe, hvis dette forslag skulle gennemføres, at dette offer kan staten bringe, for man vil hurtigt få pengene ind igen og mere til. Tvangskildeskatte udgør et system, der til enhver tid kan bruges af staten til gennemførelse af en forhøjelse af de direkte skatter. Det er også omtalt af den tidligere finansminister, der på sp. 5650 stærkt har fremhævet, at kildeskatte kan indgå i konjunkturpolitikken. Det betyder jo, at såfremt indtægterne går op, vil man være parat til at lade de direkte skatter gå op samtidig.

Man åbner altså adgang til at anvende de direkte skatter som middel til at dæmpe forbruget i en af de situationer, der desværre

er så velkendte fra denne regerings tid. Følgen heraf ville blive, at de direkte skatter fik større vægt inden for den samlede beskatning. Vi i det konservative folkeparti ønsker at gå den modsatte vej, at lade forbruget bære en større del af skattebyrden mod en tilsvarende nedsættelse af de direkte skatter. Jeg henviser herom til det reformforslag, vi har offentliggjort.

I mange år har socialdemokratiet talt om kildeskatte og udpeget den som det forjættede land, hvor alt ville blive godt for lønmodtagerne. Det er en fordel, at vi nu gennem finansministerens forslag har fået et realistisk grundlag for vurdering af den tvungne kildeskat. Hvad er det så, der er karakteristisk for denne skat i det forslag, som den højtærede finansminister har fremsat? Ja, en gennemgang af alle bestemmelserne ville tage alt for lang tid og ville også være i strid med forretningsordenen, men jeg tror dog, man kan gøre op det, der er karakteristisk, i forholdsvis få punkter.

For det første: skatteyderens ret til at fradrage betalte skatter er efter regeringsforslaget kun i begrænset omfang opretholdt, og socialdemokratiet har endda gang på gang tilkendegivet, at man vil søge denne ret afskaffet.

For det andet: fradrag for opsparing erstattes sammen med flere af de nuværende fradrag med standardfradrag, der kan opnås, uanset om opsparingen er foretaget. Derved vil der opstå fare for, at den private opsparing forringes.

For det tredje: skatteyderne opnår ikke at få gjort op med skattevæsenet, men vil blive udsat for en efterbeskatning.

For det fjerde: efter forslaget afskaffes selvangivelsen ikke. Nogen vil kunne opfylde deres forpligtelser med afgivelse af selvangivelse gennem udfyldelse af blanket; hidtidige erfaringer viser, at sådanne blanketter har en udpræget tendens til at vokse i omfang, og ifølge lovforslagets § 83 kan skattemyndighederne i ethvert tilfælde, hvor omstændighederne taler derfor, be-